

מסכת כריתות

פרק ד

א. סְפִק אָכֵל חֶלְבָ, סְפִק לֹא אָכֵל. וְאֶפְלוּ אָכֵל, סְפִק יִש בּוּ כַשְׁעִיר, סְפִק שָׁאֵין בּוּ. חֶלְבָ וְשָׁפָנוּ לְפָנָיו, אָכֵל אֶת אַחֲד מֵהוּ וְאֵין יִדְועַ אֵיזוּ מֵהוּ אָכֵל. אֲשָׁתוֹ וְאֶחָותָו עַמּוּ בְבֵית, שָׁגָג בְאַחֲת מֵהוּ וְאֵין יִדְועַ בְאֵיזוּ מֵהוּ שָׁגָג. שְׁבָת וַיּוֹם חֵל, וְעַשָּׂה מֶלֶאכָה בְאַחֲת מֵהוּ וְאֵין יִדְועַ בְאֵיזוּ מֵהוּ עַשָּׂה. מַבְיא אָשָׁם תְּלִויִ:

ב. כִּיּוֹם שָׁאֵם אָכֵל חֶלְבָ וְחֶלְבָ בְהַעַלְמָ אַחֲד אֵינוֹ חִיב אֶלָא חַטָּאת אֶחָת, כֵּה עַל לֹא הִזְעָר שָׁלַחְנוּ אֵינוֹ מַבְיא אֶלָא אָשָׁם אַחֲד. אִם קִימָה יִדְיעָה בִּינְמִים, כִּיּוֹם שָׁהוּא מַבְיא חַטָּאת עַל כָּל אֶחָת וְאֶחָת, כֵּה הוּא מַבְיא אָשָׁם תְּלִויִ עַל כָּל אֶחָת וְאֶחָת. כִּיּוֹם שָׁאֵם אָכֵל חֶלְבָ וְדַם נוֹתָר וְפָגָול בְהַעַלְמָ אַחֲד, חִיב עַל כָּל אַחֲד וְאַחֲד, כֵּה עַל לֹא הִזְעָר שָׁלַחְנוּ מַבְיא אָשָׁם תְּלִויִ עַל כָּל אַחֲד וְאַחֲד. חֶלְבָ וְנוֹתָר לְפָנָיו, אָכֵל אַחֲד מֵהֶם וְאֵין יִדְועַ אֵיזָה מֵהֶם אָכֵל. אֲשָׁתוֹ נְקָה וְאֶחָותָו עַמּוּ בְבֵית, שָׁגָג בְאַחֲת מֵהוּ וְאֵין יִדְועַ בְאֵיזוּ מֵהוּ שָׁגָג. שְׁבָת וַיּוֹם הַכְפּוּרִים וְעַשָּׂה מֶלֶאכָה בֵין הַשְּׁמָשׂוֹת וְאֵין יִדְועַ בְאֵיזָה מֵהֶם עַשָּׂה. רַבִּי

אליעזר מחייב חטא, ורבי יהושע פוטר. אמר רבי יוסי, לא נחלקו על העcosa מלאכה בין השמשות, שהוא פטור, שאני אומר, מקצת מלאכה עשה מהיום, ומקצתה למחר. ועל מה נחלקו, על העcosa בתוך היום ואין ידוע אם בשבת עשה ואם ביום הקפורים עשה. או על העcosa ואין ידוע מעין איזו מלאכה עשה. רבי אליעזר מחייב חטא, ורבי יהושע פוטר. אמר רבי יהודה, פוטרו היה רבי יהושע אף מאשם תלוי:

ג. רבי שמעון חזורי ורבי שמעון אומרים, לא נחלקו על דבר שהוא משומש בשם אחד, שהוא חיב. ועל מה נחלקו. על דבר שהוא משומש שני שמות, שרבי אליעזר מחייב חטא ורבי יהושע פוטר. אמר רבי יהודה, אפלו נתפלו ללקט פאנים וללקט ענבים, ענבים וללקט פאנים, שחורות וללקט לבנות, לבנות וללקט שחורות, רבי אליעזר מחייב חטא, ורבי יהושע פוטר. אמר רבי יהודה, ומה אני אם יפטר בה רבי יהושע. אם כן, למה נאמר (ויקרא ד), אשר חטא בה. פרט למתעף: